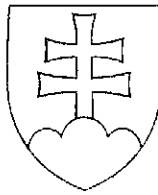

Tento rozhodnutie sa stalo právoplatným
a vykonateľným dňa 09.04.2014
V Ban. Bystrici dňa 23.04.2014 *frú drá*

23S/340/2013-25
6013201874

PO - ÚI SOI	
Došlo: 24. 03. 2014	
Podacie číslo: <i>236/12/14</i>	Číslo opisu: <i>2114</i>
Prílohy/lísty: —	Vybavuje: <i>JR</i>

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Drahomíry Mikulajovej a členov JUDr. Milana Segeča a JUDr. Jána Škvarku v právnej veci **žalobcu: VALBYT, s.r.o., so sídlom Hronská 423, 976 46 Valaská, IČO: 31 642 594**, zast. advokátom JUDr. Marian Holý, so sídlom AK Brezno, Boženy Němcovej 1/A, proti **žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, so sídlom Bratislava, Prievozská 32, 827 99 Bratislava**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0052/99/2013 zo dňa 22.07.2013, takto

rozhodol:

- I/ *Krajský súd žalobu žalobcu z a m i e t a .*
- II/ *Žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.*

Odôvodnenie

Slovenská obchodná inšpekcia, Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici rozhodnutím č. P/0450/06/12 zo dňa 12.12.2012, ako príslušný správny orgán podľa § 4 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany

spotrebiteľa, v súlade s § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, správcovskej spoločnosti VALBYT, s.r.o. (žalobcovi), na základe kontroly vykonanej dňa 27.08.2012, pre zistené porušenie správne účtovať ceny pri poskytovaní služieb, za to, že správca položku vyúčtovania nákladov na teplo prerozdelením bez schválenia zhromaždenia vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu v pomere 86% na ústredné kúrenie a 14% na teplú úžitkovú vodu, čo spôsobilo u pisateľa podnetu – vlastníka bytu po prepočítaní jednotlivých položiek vyúčtovania nákladov za služby spojené s užívaním bytov za obdobie od 01.01.2011 do 31.12.2011 nedoplatok celkom vo výške 71.38 eur, namiesto preplatku vo výške 2.01 eur, čím došlo k porušeniu § 4 ods. 1 písm. d/ zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, za čo mu bola uložená pokuta podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. vo výške 500.- eur.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že na základe Zmluvy o výkone správy č. 1/2001 uzatvorenej medzi správcom a vlastními bytov a nebytových priestorov bytového domu (na ulici Trieda dukelských hrdinov súp.č. 463) zo dňa 22.01.2011 vyplýva, že ročné náklady na dodávku zemného plynu, elektrickej energie a vody na prevádzku plynovej kotolne (náklad na teplo) sa rozdeľia v pomere 73% na ústredné kúrenie a 27% na teplú úžitkovú vodu. Správca však položku vyúčtovania prerozdelením bez schválenia zhromaždenia vlastníkov bytov po prepočítaní v pomere 86% ÚK a 14% TÚV. Správca, ako predávajúci, nedodrжал povinnosť správne účtovať ceny pri poskytovaní služieb, pričom uvedeným protiprávnym skutkovým stavom došlo k porušeniu § 4 ods. 1 písm. d/ zákona o ochrane spotrebiteľa. K obrane správcu uviedol, že nespochybňuje jeho dobrý úmysel, ani skutočnosť, že nie všetci vlastníci sa zúčastňujú na schôdzi, a teda nevedia o diani v bytovom dome. Taktiež nespochybňuje skutočnosť, že vlastníci bytov majú možnosť po spracovaní vyúčtovania za služby uplatniť reklamáciu. Uvedené skutočnosti však neopravňujú správcu, aby konal v rozpore s platnou zmluvou, či dal dodatok zmluvy schváliť až dodatočne po spracovaní vyúčtovania. Povinnosťou správcu bolo, bez ohľadu na jeho snahu spravodlivo rozdeliť náklady na ÚK a TÚV postupovať v súlade so zmluvou. Pri určení výšky pokuty správny orgán postupoval podľa hľadísk v zmysle § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Prihliadol na skutočnosť, že porušením povinnosti správne účtovať ceny pri poskytovaní služieb, boli porušené práva spotrebiteľa chránené zákonom v zmysle § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Nesprávnym účtovaním spôsobil priamu škodu na majetku spotrebiteľa vo výške 73.39 eur a porušil zásadu statočnosti a poctivosti pri poskytovaní služieb. Poskytovateľ služby je povinný dodržiavať všetky zákonom stanovené podmienky poskytovania služieb, za dodržiavanie ktorých zodpovedá objektívne. Pokutu uložil v medziach zákona, ktorú možno uložiť do výšky 66.387.83 eur.

Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave rozhodnutím č. SK/0052/99/2013 zo dňa 22.07.2013 potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a odvolanie žalobcu zamietol. Odvolací orgán konštatoval, že nezistil dôvody na zrušenie napadnutého rozhodnutia. Odvolacie námietky považoval za bezpredmetné a nemajúce vplyv na zodpovednosť žalobcu za zistený skutkový

stav. Reagujúc na odvolacie námietky konštatoval, že žalobca je predávajúcim, ktorým sa v zmysle § 2 písm. b/ bod 1 zákona o ochrane spotrebiteľa rozumie podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi ponúka, alebo predáva výrobky, alebo poskytuje služby, pričom v zmysle § 2 písm. i/ zákona o ochrane spotrebiteľa službou je akákoľvek činnosť alebo výkon, ktorý je ponúkaný spotrebiteľovi odplatne alebo bezodplatne, s výnimkou činností upravených osobitnými predpismi, nad ktorými vykonávajú dozor profesijné komory alebo iné orgány štátnej správy ako sú uvedené v § 19. Činnosť spočívajúca v rozúčtovaní nákladov za služby spojené s užívaním bytov medzi jednotlivých vlastníkov spĺňa nepochybne definíciu služby, a to bez ohľadu na skutočnosť, že správca bytu nie je zároveň aj výrobcom a dodávateľom týchto plnení. Bolo povinnosťou žalobcu vyúčtovať ceny u položiek teplo na ústredné kúrenie a teplo na ohrev vody spôsobom, ktorý by bol aj v súlade s uzatvorenou zmluvou a zákonnými požiadavkami. Zmenu spôsobu rozpočítavania podľa zmluvy bolo možné uskutočniť len postupom podľa § 8a ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Zistený skutkový stav považoval za spoľahlivo zistený a protiprávnosť konania žalobcu za preukázanú. Stotožnil sa aj s výškou uloženej pokuty, vyhodnotiac hľadiská a medze zákona.

V zákonom stanovenej lehote žalobca žalobou napadol rozhodnutie žalovaného, ktoré žiadal zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Postupom správneho orgánu, ktorý predchádzal rozhodnutiu o uložení pokuty a rozhodnutiu o odvolaní, boli porušené právne predpisy a jeho základné práva, preto ich napáda v celom rozsahu. Namietal najmä tieto skutočnosti:

1. Vzťah medzi žalobcom a vlastníkom bytu, ktorý vzniká pri plnení povinností žalobcu, konkrétne pri rozúčtovaní nákladov na plnenia spojené s užívaním bytu, nie je vzťahom medzi predávajúcim a spotrebiteľom. V zmysle § 2 písm. b/ bod 1 zákona o ochrane spotrebiteľa sa predávajúcim rozumie podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi ponúka alebo predáva výrobky, alebo poskytuje služby. Žalobca poskytuje služby, ktoré spočívajú v správe bytov a táto správa v sebe zahŕňa aj rozúčtovanie nákladov na plnenia spojené s užívaním bytu, avšak žalobca ako správca nie je predávajúcim vo vzťahu k týmto dodávaným plneniam.

2. Plneniami sú: dodávka elektrickej energie, plynu a vody do kotolne. Tieto médiá dodávajú iné podnikateľské subjekty, ktoré v zmysle § 4 ods. 1 písm. d/ zákona o ochrane spotrebiteľa nesú zodpovednosť za vyúčtovanie cien, ktoré musia byť v súlade s cenovými predpismi.

3. Žalobca za svoju činnosť, teda výkon správy bytu, poberá len odplatu dohodnutú s vlastníckmi bytov podľa zmluvy o výkone správy. Nesprávne účtovanie tejto odmeny za správu bytu nebolo pri kontrole zistené a nebolo ani predmetom kontroly.

4. Pri rozúčtovaní cien dodávaných plnení žalobca, ako správca ceny vyúčtované predajcami energií a médií nenavýšuje o vlastnú maržu. Neobstojí preto zistenie o údajnom nesprávnom účtovaní cien spotrebiteľovi zo strany žalobcu.

5. Žalobca sa nesprávnym rozúčtovaním neobohatil na úkor spotrebiteľa o sumu 73.39 eur. Ak v danom konkrétnom prípade vlastníkom bytu v dôsledku iného spôsobu rozúčtovania, ktorý schôdza vlastníkov bytov neschválila, zaplatil sumu o 73.39 eur vyššiu

oproti pôvodne dohodnutému pomeru rozúčtovania, túto sumu na jeho úkor ušetrili ostatní vlastníci bytov.

6. Rozúčtovanie nákladov na plnenia spojené s užívaním bytov je len službou správcu poskytovanou vlastníkom bytov, a nie účtovaním ceny, ako to má na mysli § 4 ods. 1 písm. d/ zákona o ochrane spotrebiteľa. Preto spôsob poskytovania takejto služby nepodlieha kontrole orgánov na ochranu spotrebiteľa. Ak inšpektori KI SOI Banská Bystrica vykonali takúto kontrolu, porušili tým rozsah svojich oprávnení, zneužili svoju právomoc.

7. Žalovaný hrubo porušil pravidlá správneho konania, ak rozhodol o odvolaní sedem mesiacov po jeho podaní.

Žalovaný v písomnom stanovisku k žalobe zo dňa 24.01.2014 navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Podľa žalovaného žalobou napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade s platnou právnou úpravou, v súlade so zásadami správneho konania, na základe spoľahlivo zisteného a správne právne posúdeného skutkového stavu veci, pričom správne orgány prvého aj druhého stupňa sa námietkami a podkladmi predloženými žalobcom pri rozhodovaní podrobne zaoberali a svoje skutkové, ako aj právne závery, v odôvodnení prvostupňového, ako druhostupňového rozhodnutia náležite odôvodnili. Poukázal na ustanovenie § 2 písm. b/ bod 1. § 2 písm. i/. § 19 a § 4 ods. 1 písm. d/ zákona o ochrane spotrebiteľa, z ktorých vyplýva, že žalobca ako správca v zmysle § 8 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. poskytoval spotrebiteľom – vlastníkom bytov a nebytových priestorov služby spojené so správou a údržbou bytového fondu, a teda bol aj predávajúcim v zmysle § 2 písm. b/ bod 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Jednou z povinností správcu v zmysle § 8a ods. 2 zákona č. 182/1993 Z.z. je najneskôr do 31. mája nasledujúceho roka vykonať vyúčtovanie použitia fondu prevádzky, údržby a opráv a úhrad za plnenia rozúčtované na jednotlivé byty a nebytové priestory v dome za predchádzajúci rok. Žalobca uvedenú povinnosť síce splnil, avšak pri rozúčtovaní úhrad na jednotlivé byty nepostupoval spôsobom dohodnutým s vlastními bytov v zmluve o výkone správy, čím porušil povinnosť správne účtovať ceny pri poskytovaní služieb v zmysle § 4 ods. 1 písm. b/ zákona o ochrane spotrebiteľa. Zodpovednosť v danom prípade nemožno uplatňovať voči samotným dodávateľom plnení, nakoľko k nesprávnemu účtovaniu vo vzťahu k dotknutému spotrebiteľovi nedošlo v dôsledku ich činnosti, ale k pochybeniu došlo na strane správcu, ktorým bol žalobca. Spôsob rozpočítavania nákladov je predmetom zmluvy, pričom zmenu tohto spôsobu bolo možné uskutočniť len spôsobom podľa § 8a ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z.. Tvrdil, že kontrola správnosti rozúčtovania úhrad za plnenia na jednotlivé byty spadá do kontrolnej právomoci SOI a kategoricky odmietol, že by v danom prípade došlo k prekročeniu, či dokonca zneužitiu právomoci zo strany inšpektorov. V prvostupňovom, ani v druhostupňovom rozhodnutí nie je konštatované, že by došlo k obohateniu sa žalobcu na

úkor spotrebiteľa. V danom prípade došlo k poškodeniu spotrebiteľa o sumu 73,39 eur, ktorého podnet bol predmetom prešetrenia. K žalobnej námietke o oneskorenom vydaní odvolacieho rozhodnutia žalovaný uviedol, že dňa 27.03.2013 bolo vydané upovedomenie o predĺžení lehoty pre rozhodnutie v zmysle § 49 ods. 2 Správneho poriadku spolu s uvedením dôvodov, ktoré bolo doručené žalobcovi dňa 02.04.2013. Žalovaný dodržal subjektívnu jednoročnú a objektívnu trojročnú lehotu na uloženie pokuty v zmysle § 24 ods. 7 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Právny zástupca žalobcu na pojednávaní poukázal na nesprávny postup správneho orgánu, ak sa zameriava pri vykonávaní kontroly len na jedného vlastníka bytov, ktorý dal podnet, avšak vec by mali posudzovať komplexne, vo vzťahu k celému bytovému domu, pretože v konečnom dôsledku záver môže byť diskriminačný voči ostatným vlastníkom, pre ktorých mohlo byť výhodnejšie rozúčtovanie podľa iného pomeru. Tvrdil, že žalovaný, ako aj prvostupňový správny orgán, sa dopustili pochybenia v tom, že ustanovenie § 4 ods. 1 písm. d/ zákona o ochrane spotrebiteľa extenzívnym výkladom aplikovali na žalobcu, hoci na neho sa toto ustanovenie nevzťahuje, nakoľko on neúčtuje cenu služby.

Zástupca žalovaného na pojednávaní k metodike kontroly uviedol, že táto je v podstate taká, že sa kontroluje na základe podnetu určitého spotrebiteľa to, čo tvrdí on, pričom v danom prípade predmetom kontroly bola tvrdená skutočnosť, že došlo k svojoľnej zmene pomeru rozúčtovania zo strany žalobcu. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Sžo/7/2012 z 23.10.2012, v ktorom bol vyriešený právny vzťah medzi vlastníkom bytu a správcom, ako vzťah spotrebiteľský, teda vzťah medzi spotrebiteľom a predávajúcim. Žalovaný sa nezaoberal cenou od dodávateľov, ale dodržiavaním pravidiel rozúčtovania dohodnutými v zmluve. Nejedná sa o extenzívny výklad ustanovenia § 4 ods. 1 písm. d/ zákona o ochrane spotrebiteľa, pretože zo znenia tohto ustanovenia vyplýva, že predávajúci je povinný správne účtovať ceny pri poskytovaní služieb, teda nejedná sa o cenu za poskytnutú službu.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p.; v správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p.; podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Súd v konaní podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, vrátane postupu správneho orgánu, a to v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (v medziach žaloby), pričom dospel

k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom, preto žalobu zamietol podľa § 250j ods. 1 O.s.p..

Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z.; správcom môže byť právnická osoba alebo fyzická osoba podnikateľ, ktorá má v predmete podnikania alebo v predmete činnosti správu a údržbu bytového fondu. **Činnosť správcu môže byť vykonávaná len podľa tohto zákona.**

Podľa § 8a ods. 1 citovaného zákona: vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome uzatvoria so správcom písomnú zmluvu o výkone správy. **Zmluva o výkone správy, jej zmena alebo jej zánik sa schvaľuje nadpolovičnou väčšinou hlasov** všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Schválená zmluva o výkone správy alebo jej zmena, alebo jej zánik je záväzný pre všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, ak je podpísaný nadpolovičnou väčšinou vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a správcom. Správca je povinný schválenú zmluvu alebo jej zmenu doručiť každému vlastníkovi bytu a nebytového priestoru v dome. Na doručovanie sa vzťahuje osobitný predpis. Zmluva o výkone správy obsahuje najmä

- a) vzájomné práva a povinnosti správcu a vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome pri zabezpečovaní prevádzky, údržby a opráv domu,
- b) spôsob výkonu správy spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, spoločných nebytových priestorov, príslušenstva a pozemku,
- c) zásady hospodárenia s prostriedkami fondu prevádzky, údržby a opráv vrátane rozsahu oprávnenia disponovať s nimi,
- d) zásady platenia úhrad za plnenia a hospodárenie s nimi,**
- e) zásady určenia výšky platieb za správu,
- f) rozsah a obsah správy o činnosti správcu podľa odseku 2.

Podľa § 8a ods. 2 citovaného zákona: **správca je povinný najneskôr do 31. mája nasledujúceho roka** predložiť vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome správu o svojej činnosti za predchádzajúci rok týkajúcej sa domu, najmä o finančnom hospodárení domu, o stave spoločných častí domu a spoločných zariadení domu, ako aj o iných významných skutočnostiach, ktoré súvisia so správou domu. Zároveň je povinný **vykonať vyúčtovanie použitia fondu prevádzky, údržby a opráv, úhrad za plnenia rozúčtované na jednotlivé byty a nebytové priestory v dome.** Ak správca končí svoju činnosť, je povinný 30 dní pred jej skončením, najneskôr v deň skončenia činnosti, predložiť vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome správu o svojej činnosti týkajúcej sa tohto domu a odovzdať všetky písomné materiály, ktoré súvisia so správou domu vrátane vyúčtovania použitia fondu prevádzky, údržby a opráv a úhrad za plnenia. Zároveň je povinný previesť zostatok majetku vlastníkov na účtoch v banke na účty nového správcu alebo spoločenstva.

Podľa § 1 ods. 1. písm. a/ zákona č. 128/2002 Z.z.; tento zákon upravuje štátnu kontrolu predaja výrobkov a poskytovania služieb spotrebiteľom na vnútornom trhu (ďalej len "kontrola vnútorného trhu").

Podľa § 1 ods. 2 , písm. b/ zákona č.128/2002 Z.z.; tento zákon sa nevzťahuje na kontrolu potravín vrátane výroby a prípravy pokrmov pri poskytovaní stravovacích služieb, tabakových výrobkov a kozmetických prostriedkov s výnimkou kontroly všeobecných podmienok predaja výrobkov a poskytovania služieb podľa osobitného predpisu. 1/

Podľa § 4 ods. 1 zákona č.128/2002 Z.z.: Slovenská obchodná inšpekcia kontroluje vnútorný trh podľa § 2 a podľa osobitných predpisov.1/

Podľa § 2 písm. a/ zákona č.128/2002 Z.z.: kontrolou vnútorného trhu sa zisťuje, či výrobky a služby pri ich predaji a poskytovaní sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, 1/ najmä či sa predávajú a poskytujú bezpečne, v správnom množstve, miere, hmotnosti a kvalite.

Podľa § 2 písm. b/ bod 1/ zákona č. 250/2007 Z.z.: na účely tohto zákona sa rozumie predávajúcim podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi ponúka alebo predáva výrobky, alebo poskytuje služby, alebo jeho splnomocnenec.

Podľa § 2 písm. i/ zákona č. 250/2007 Z.z.: na účely tohto zákona sa rozumie službou akákoľvek činnosť alebo výkon, ktorý je ponúkaný spotrebiteľovi odplatne alebo bezodplatne s výnimkou činností upravených osobitnými predpismi, 5) nad ktorými vykonávajú dozor profesijné komory alebo iné orgány štátnej správy, ako sú uvedené v § 19.

Podľa § 19 ods. 1 / zákona č. 250/2007 Z.z.: : orgánmi verejnej správy vo veciach ochrany spotrebiteľa sú:

- a) ministerstvo,
- b) príslušné orgány podľa osobitných predpisov,
- c) orgány dozoru,
- d) obce.

Podľa § 20 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z.: dozor nad dodržiavaním povinností ustanovených týmto zákonom vykonávajú orgány dozoru. Ak nemožno pôsobnosť orgánu dozoru určiť, je na výkon dozoru a kontroly príslušná Slovenská obchodná inšpekcia.

Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z.; za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa 28) uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobe

uvedenej v § 26 pokutu do 2 000 000 Sk; za opakované porušenie povinnosti počas 12 mesiacov uloží pokutu do 5 000 000 Sk.

Podľa § 24 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.; pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.

Podľa § 24 ods. 7 zákona č. 250/2007 Z.z.; pokutu možno uložiť do jedného roku odo dňa, keď orgán dozoru zistil porušenie povinnosti podľa tohto zákona, najneskôr do troch rokov podľa odsekov 1 a 3 a do desiatich rokov podľa odseku 2 odo dňa, keď k porušeniu povinnosti došlo.

Preskúmaním vecí súd zistil, že žalovaný zistil skutkový stav v potrebnom rozsahu, pričom vec aj správne právne kvalifikoval. Jednotlivé žalobné námietky, v rozsahu ktorých súd posudzoval zákonnosť napadnutého rozhodnutia a postupu správneho orgánu, súd považuje za neopodstatnené.

Úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok rešpektovali príslušné hmotno-právne a procesno-právne predpisy. Správny súd nie je súdom skutkovým, ale je súdom, ktorý iba posudzuje právne otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy.

Žaloba proti správne rozhodnutiu (§ 247 a nasl. O.s.p.) musí obsahovať aj vyjadrenie, v akom rozsahu je správne rozhodnutie napádané, uvedenie dôvodov, v ktorých žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a aký konečný návrh podáva. Žalobca má explicitne uviesť, ktoré konkrétne ustanovenia právnych predpisov boli podľa jeho názoru porušené a aké sú dôvody na takéto tvrdenie. Týmto rozsahom tvrdených nezákonností rozhodnutia je súd viazaný a napadnuté rozhodnutie nemôže preskúmať nad rámec vymedzený žalobou. Z úradnej povinnosti súd zisťuje iba to, či tu nie sú dôvody nulity (ničotnosti) správneho aktu. V prípade takéhoto zistenia zruší napadnuté rozhodnutie *ex officio*, aj vtedy, ak by žaloba na vady spôsobujúce nulitu nepoukazovala. Z uvedeného vyplýva, že tvrdenie žalobcu, že bol ukrátený na svojich právach a v čom spočíva toto ukrátenie, žalobné dôvody musia tvoriť obsah žaloby v zmysle § 249 ods. 2 O.s.p., zároveň určujú rozsah preskúmania pre súd, ktorým je súd podľa § 250h O.s.p. viazaný. Žalobné dôvody je možné rozširovať len v lehote na podanie žaloby v zmysle § 250b O.s.p..

Po oboznámení sa s obsahom spisu a písomnými podaniami a vyjadreniami účastníkov konania súd zistil, že skutkový stav, z ktorého vychádzali obaja účastníci konania, nie je sporným, preto z neho tak, ako bol zistený v správnom konaní a opísaný v rozhodnutiach, vychádzal.

Primárne súd posudzoval žalobnú námietku o nedostatku právomoci Slovenskej obchodnej inšpekcie v predmetnej veci konať a rozhodovať.

Z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Sžo/540/2009 zo dňa 16.02.2011 vyplýva, že existencia pôsobnosti orgánu verejnej správy je primárnou otázkou, ktorú je tento orgán povinný posúdiť pred tým, než začne vo veci konať, keďže týmto postupom sa má predchádzať vydávaniu nulitných aktov a tým aj zabezpečiť dodržanie základných zásad správneho konania, ako sú zásada zákonnosti a zásada hospodárnosti konania.

Otázkou existencie právomoci Slovenskej obchodnej inšpekcie sa súd zaoberal jednak *ex officio*, nakoľko v prípade jej nedostatku by išlo o rozhodnutie majúce povahu *pa actu*, ale aj vzhľadom na žalobnú námietku. Zákon o ochrane spotrebiteľa upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dozorcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa; vzťahuje sa aj na poskytovanie služieb. Dozor nad dodržiavaním povinností ustanovených týmto zákonom vykonávajú orgány dozoru. Ak nemožno pôsobnosť orgánu dozoru určiť, je na výkon dozoru a kontroly príslušná Slovenská obchodná inšpekcia (§ 20 ods. 1). Z právnej úpravy vyplýva, že ak osobitný zákon neustanovuje, kto vykonáva úlohu orgánu dohľadu, resp. dozoru, je týmto orgánom Slovenská obchodná inšpekcia, t.j. Slovenská obchodná inšpekcia nastupuje všade tam, kde nie je daná právomoc iného orgánu dohľadu, resp. dozoru, vyplývajúca z osobitného predpisu, upravujúceho užšie presne špecifikovanú oblasť ochrany práv spotrebiteľa. Právnou úpravou, ako to vyplýva z dôvodovej správy, sa sledovalo to, aby bolo vylúčené, že neexistuje orgán dohľadu, resp. dozoru. Žalobca síce spochybňoval nedostatok právomoci Slovenskej obchodnej inšpekcie, avšak neuviedol, ktorý iný orgán dohľadu, resp. dozoru, by mal vykonávať kontrolu nad dodržiavaním činnosti správcu vo vzťahu k vlastníkom bytov.

Správcom môže byť právnická osoba, alebo fyzická osoba podnikateľ, ktorá má v predmete podnikania alebo v predmete činnosti správu a údržbu bytového fondu. Činnosť správcu môže byť vykonávaná len podľa zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (§ 8 ods. 1). Vlastníci bytov uzatvoria so správcom písomnú zmluvu o výkone správy. Zmluva o výkone správy, jej zmena alebo jej zánik, sa schvaľuje nadpolovičnou väčšinou hlasov všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Zmluva o výkone správy obsahuje okrem iného aj zásady platenia úhrad za plnenia a hospodárenie s nimi (§ 8a ods. 1 písm. d/). Správca má okrem iných povinností aj povinnosť vykonať do 31. mája nasledujúce roka vyúčtovanie úhrad za plnenia rozúčtované na jednotlivé byty a nebytové priestory v dome.

Pôsobnosť Slovenskej obchodnej inšpekcie je vymedzená v ustanovení § 4 ods. 1 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa, v zmysle ktorého Slovenská obchodná inšpekcia kontroluje vnútorný trh podľa § 2 a podľa osobitných predpisov. Podľa § 1 ods. 2 písm. b/ zákona č. 128/2002 Z.z. tento zákon upravuje

štátnu kontrolu poskytovania služieb spotrebiteľom na vnútornom trhu, pričom v zmysle § 1 ods. 2 písm. b/ sa vzťahuje aj na kontrolu všeobecných podmienok poskytovania služieb podľa osobitného predpisu. Poznámka č. 1/ k ustanoveniam § 1 ods. 2. písm. b/, § 2 písm. a/ a § 4 ods. 1 odkazuje aj na zákon č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov a tiež na zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

Súd dospel k záveru, aplikujúc vyššie citované právne predpisy, že v danom prípade je daná právomoc Slovenskej obchodnej inšpekcie s prihliadnutím na povahu správcu a vlastníka bytu, keď ich vzťah možno hodnotiť ako vzťah spotrebiteľský, v ktorom je správca predávajúcim. Poskytuje služby spočívajúce v rozúčtovaní úhrad za plnenia pripadajúce na jednotlivé byty a nebytové priestory v dome, v ktorom vykonáva správu a údržbu bytového fondu. Je pravdou, že žalobca nie je predávajúcim ohľadom dodávaných plnení od iných dodávateľských subjektov (elektriky, plynu, vody), avšak žalobca je predávajúcim z toho titulu, že poskytuje služby spotrebiteľovi, ktoré spočívajú v rozúčtovaní nákladov úhrad za plnenia na jednotlivé byty a nebytové priestory v dome. Súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym posúdením žalovaného, s argumentáciou, prečo považuje správcu za predávajúceho ako poskytovateľa služby vlastníkovi bytu, ktorý je vo vzťahu k nemu spotrebiteľom.

Pokiaľ žalobca namietal, že dodávateľmi plnení sú iné podnikateľské subjekty, ktoré nesú zodpovednosť za vyúčtovanie cien, ktorýmú súd dodáva, že žalobca nebol sankcionovaný za cenu dodaných plnení, ktoré musia byť v súlade s cenovými predpismi (výšku ceny žalobca nespochybňoval, súd ju ani nepreskúmaval), ale za nedodržanie zmluvne dohodnutého spôsobu rozúčtovania úhrad za plnenia na jednotlivé byty a nebytové priestory v dome. Správca mal pri vyúčtovaní úhrad postupovať v súlade so zmluvou o výkone správy, ktorá upravovala zásady platenia úhrad za plnenia a pomer rozúčtovania. Zmenu zmluvy o výkone správy bolo možné dosiahnuť len schválením nadpolovičnou väčšinou hlasov všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, k čomu nedošlo. To, že správca porušil v zmluve stanovené zásady rozúčtovania, svedčí o nekvalitne poskytnutej službe, spočívajúcej v nesprávnom účtovaní ceny pri poskytovaní služieb. Súd sa stotožňuje s výkladom ustanovenia § 4 ods. 1 písm. d/ zákona č. 250/2007 Z.z. tak, ako ho interpretoval a aplikoval žalovaný. Aj podľa názoru súdu sa jedná o správne účtovanie ceny pri poskytovaní služieb, a nie ceny za poskytnutú službu, čo by v danom prípade predstavovalo dohodnutú odmenu za výkon správy. Ak by správca poskytoval službu za cenu, ktorá by bola v rozpore s dohodnutou cenou, v takom prípade by porušil povinnosť podľa § 4 ods. 1 písm. c/ zákona o ochrane spotrebiteľa.

Je irelevantným konštatovanie žalobcu, že správca nenavýšuje cenu pri rozúčtovaní cien energií a médií potrebných pri výrobe tepla a teplej vody o vlastnú maržu. Rovnako je irelevantným a nesprávnym tvrdenie, že sa mal žalobca obohatiť na úkor spotrebiteľa o sumu 73,39 eur. Z odôvodnení rozhodnutí vyplýva to, že malo dôjsť ku škode u vlastníka bytu.

ktorý dal podnet Slovenskej obchodnej inšpekcii, v dôsledku konania správcu, ktorý v rozpore so schválenou zmluvou o výkone správy rozúčtoval úhrady za plnenia na jednotlivé byty a nebytové priestory v dome tak, že zmenil svojvoľne prijaté zásady rozúčtovania bez toho, že by došlo k zmene zmluvy o výkone správy zákonným spôsobom (schválením nadpolovičnou väčšinou hlasov všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov). Irelevantným je aj poukazovanie na to, že pri zmene pomeru rozúčtovania, mohli byť iní vlastníci bytov a nebytových priestorov zvýhodnení.

Súd považuje za nedôvodnú žalobnú námietku o hrubom porušení pravidiel správneho konania, ak žalovaný v odvolacom konaní rozhodol 7 mesiacov po jeho podaní. Za relevantné súd považuje to, že rozhodnutie bolo vydané v zákonom stanovenej jednoročnej subjektívnej lehote a trojročnej objektívnej lehote.

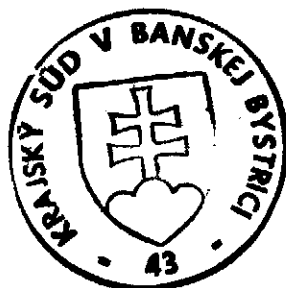
Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Žalobcovi, ktorý bol neúspešný, súd náhradu trov konania nepriznal (§ 250k ods. 1 O.s.p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne, t.j. pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch, v znení účinnom od 01.05.2011).

P o u č e n i e : *Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia. Odvolanie sa podáva písomne v dvoch vyhotoveniach prostredníctvom krajského súdu na Najvyšší súd SR. Odvolanie je možné podať len z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 O.s.p.. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.*

V Banskej Bystrici, dňa 12. marca 2014

JUDr. Drahomíra Mikulajová
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Eva Mojžišová

Kancelária ÚR SOI

Došlo: 24. 03. 2014

Podacie číslo:

Číslo spisu:

Prílohy/lisy:

Vybavuje: